

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי יוסף יוסף יוסקא הלוי בהרה"ק ר' אריה לייב הורוויץ מנאסי זצ"ל

הרה"ק רבי אלטער אברהם יוסף הלוי ב"ר חיים פיבוש הורוויץ זצ"ל

רבי ישראל יעקב מבילקאמין ב"ר מנחם מענדל מרימינוב זצ"ל

רבי נסים ב"ר ראובן גירונדי זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

אבסדרה שנסדקה - תקרת האבסדרה שנחלקה לשנים.
כלים שבצד השני טהורים - שאויר הסדק מפסיק, וגורם שאין הטומאה עוברת לצד השני.
עירב את הטומאה - לפי שנסתם האויר.
בארץ - ברצפת האבסדרה כנגד הסדק שבתקרה.

אֶכְסְדָּרָה סככה על עמודים שבונים לפני הבית (כעין פרגולה), והיא פתוחה משלושה צדדים, והצד הרביעי הוא קיר הבית **שְׁנִסְדָּקָה** הסככה, ונחלקה כולה לשני חלקים, אזי אם **טְמֵאָה** מן המת מונחת **בְּצַד זֶה** באחד מהצדדים שנחלקו - הדין הוא: **כְּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנַי טְהוּרִים** לפי שאוויר הסדק מפריד ביניהם ועושה אותם לשני אוהלים נפרדים, ואין להבדיל כאן בין כלים שבצד פנים לכלים שבצד חוץ (כמו במשנה הקודמת), שהואיל והאבסדרה פתוחה משלושה צדדים נמצא שכל חלק פתוח לחוץ, ולכן אין הבדל בין שני החלקים בעניין זה. **נִתֵּן** הניח אדם **אֶת רִגְלוֹ אוֹ** שהניח **קִנָּה מְלֻמְעָלָן** מלמעלה על הסדק - **עִרַב אֶת הַטְּמֵאָה** שהרי בכך נסתם הרווח שבין שני החלקים, ושניהם נעשו שוב לאוהל אחד, ולכן גם הכלים שנמצאים בצד שאין בו טומאה נטמאים*. **נִתֵּן אֶת הַקִּנָּה בְּאֶרֶץ** אם הניח את הקנה ברצפה כנגד הסדק - **אֵינּוּ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה** מחלק אחד אל החלק השני, **עַד שֶׁיְהִי גְבוּהַ מִן הָאֶרֶץ פּוֹתַח טֶפַח** כלומר עד שבין הרצפה לקנה יהיה מרחק (גובה) של טפח (ומעלה), שבכגון זה הואיל וירד לתורת אוהל (שכן יש חלל טפח מתחת לקנה הנחשב כאוהל), רואים את הקנה כאילו עלה וסתם את הסדק שכנגדו (גוד אסיק), ושוב הכל נחשב כאוהל אחד.

*במפרשים מבואר שזה יהיה גם הדין בבית שנסדק, היינו שאם הניחו רגל או קנה על הסדק, אזי בכך עירב את הטומאה ושני החלקים נעשים שוב כאוהל אחד.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

המשך רבינו עובדיה מברטנורא

טגוס-בגד צמר עב מאוד.
וכופת- קורה עבה. אף על פי שגובה עוביין יותר מטפח, אינן מביאין את הטומאה. אם נתנן בארץ כנגד הסדק שבתקרת האבסדרה, אלא אם כן יש תחתיהן חלל טפח.
קפולין- כמו טלית מקופלת. בגדים הרבה מקופלים זו על זו.
עד שתהיה העליונה גבוהה מן הארץ טפח- ואף על פי שהבגדים נתונים תחתיה העליונה מביאה את הטומאה, הואיל וגבוהה מן הארץ טפח.
היה אדם נתן שם- בארץ כנגד הסדק.
חלול- חלל הגוף נחשב חלל אף על פי שבני מעיו לתוכו.

סגוס עבה מעיל צמר עבה **ולכפת עבה** וחתיכת עץ עבה - שהניח אותם על הרצפה כנגד הסדק שבתקרת האבסדרה **אינן מביאין את הטמאה** מחלק אחד של האבסדרה לחלק השני, **עד שיהיו גבוהים מן הארץ פותח טפח** כלומר עד שיהא מתחתם חלל בשיעור טפח, אבל אם אין מתחתם חלל טפח, אע"פ שהצד העליון שלהם גבוה מהארץ יותר מטפח, מכל מקום אינם מביאים את הטומאה. **קפולים זו על גבי זו** ואם הניח על הרצפה כנגד הסדק שבתקרת האבסדרה מספר בגדים מקופלים זה על גבי זה - **אינן מביאות את הטמאה** מחלק אחד של האבסדרה לחלקו השני, **עד שתהא העליונה גבוהה מן הארץ פותח טפח** כלומר עד שהבגד העליון יהיה גבוה מהרצפה בשיעור טפח, דהיינו שאם הבגד העליון גבוה טפח מביא הוא את הטומאה מחלק אחד לשני, ואע"פ שיש מתחתיו בגדים אחדים מביא הוא את הטומאה, לפי שאין הבגדים האחרים ממעטים את גובה חלל של טפח, לפי שרואים אותם כאילו הם אינם, או לפי שמחשיבים אותם כבגדים הנמצאים מתחת לאוהל (שכן הבגד העליון שהוא גבוה טפח הרי נוצר מתחתיו אוהל והבגדים האחרים נחשבים כבגדים שבתוך האוהל). **היה אדם נתון שם** אם שכב אדם על הרצפה כנגד הסדק שהיה בתקרת האבסדרה - **בית שמאי אומרים: אינו מביא את הטמאה** מחלק אחד של האבסדרה לחלק השני, הואיל ואין חלל בשיעור פותח טפח בינו לבין הרצפה (היות והגב צמוד לרצפה)

ובית הלל אומרים: אדם חלול הוא כלומר שלדעת בית הלל בטנו של האדם נחשבת כחלולה, אע"פ שיש בה מעיים, נמצא שיש חלל טפח בין הגב לקצה הקדמי של הכרס, **והצד העליון** של הגוף, היינו הגב או הבטן*, שהוא גבוה מעל הרצפה בשיעור טפח (שכן רואים את שאר הגוף שמתחתיו כאילו הוא אינו) **מביא את הטמאה** מחלק אחד של האבסדרה לחלקו השני שמעבר לסדק, לפי שרואים את הצד העליון של האדם כאילו הוא אוהל, והרי הוא חוזר ומחבר את שני חלקי האבסדרה ועושה אותם לאוהל אחד, כפי הטעם שהסברנו במשנה הקודמת בקנה המונח על הארץ כנגד הסדק.

*שכן אם אדם שוכב על הגב, החלק העליון שלו הוא הבטן, ואם אדם שוכב על הבטן, החלק העליון שלו יהיה הגב, בין כך ובין כך לשיטת בית הלל יש חלל טפח בין החלק העליון של הגוף לבין הרצפה, ולפיכך האדם ששוכב מביא את הטומאה מצד לצד.